

Dosarul nr. 1ra-673/22
1-19161268-01-1ra-06052022

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

07 noiembrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:
Președinte – Toma Nadejda,
Judecători – Diaconu Iurie, Catan Liliana, Guzun Ion, Boico Victor,

a judecat fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Scutelnic Cătălin, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 ianuarie 2022, în cauza penală în privința lui

Vasilache Mihail xxxxx, născut la xxxxx,
originar din xxxxx și domiciliat în xxxxx.

Termenul de examinare:

Prima instanță: 05.03.2020 – 10.08.2021;

Instanța de apel: 06.09.2021 – 26.01.2022;

Instanța de recurs: 06.05.2022 – 07.11.2022.

A C O N S T A T A T

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 10 august 2021, Vasilache Mihail a fost recunoscut vinovat în baza:

- art. 264¹ alin. (1) Cod penal, la 240 (două sute patruzeci) ore de muncă neremunerată în folosul comunității, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport;

- art. 320 alin. (1) Cod penal, la 9 (nouă) luni închisoare.

Potrivit art. 87 alin. (1) Cod penal, pedeapsa aplicată lui Vasilache Mihail sub formă de 240 (două sute patruzeci) ore de muncă neremunerată în folosul comunității, a fost transferată în 60 (șaizeci) zile închisoare, adică 2 (două) luni închisoare.

Conform art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, a fost stabilită lui Vasilache Mihail, pedeapsa definitivă de 9 (nouă) luni închisoare, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În conformitate cu art. 85 alin. (1) Cod penal, pentru cumul de sentințe, prin cumul total al pedepselor aplicate, a fost stabilită lui Vasilache Mihail

pedeapsa definitivă de 9 (nouă) luni închisoare, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis și amendă în mărime de 640 (șase sute patruzeci) unități convenționale, echivalentul a 32 000 (treizeci și două mii) lei.

2. Pentru pronunțarea sentinței, prima instanță a constatat în fapt, că Vasilache Mihail la data de 08 septembrie 2019, având scopul conducerii mijlocului de transport în stare de ebrietate, posedând permis de conducere a mijloacelor de transport cu nr. 109400664, categoria A, B, C, eliberat la 09 martie 2010, acționând în mod intenționat, contrar prevederilor Regulamentului circulației rutiere prevăzute de pct. 14 lit. a) din Regulamentul Circulației Rutiere, care interzice conducătorului de vehicul să conducă vehicolul în stare de ebrietate, sub influența drogurilor sau altor substanțe contraindicate, sub influența preparatelor medicamentoase care provoacă reducerea reacției, fiind bolnav, traumatizat sau într-o stare avansată de oboseală de natură să-i afecteze capacitatea de conducere, după ce a consumat băuturi alcoolice, a urcat la volanul automobilului de model „Skoda Superb” cu n/î xxxxx, deplasându-se în mun. Chișinău, com. Dobrogea, str. Luceafărul, 5, unde a fost stopat de către echipajul INP. Fiind suspectat de conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate, acesta a fost supus testării alcooltestului de model „Drager” la 08 septembrie 2019, ora 04:58, stabilindu-se concentrația vaporilor de alcool etilic în aerul expirat de 0,58 mg/l, iar concentrația alcoolului în sânge de 1,09 g/l, fapt confirmat prin conținutul procesului-verbal al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate cu grad avansat.

Acțiunile lui Vasilache Mihail, au fost încadrate în baza art. 264¹ alin. (1) Cod penal, *conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat*.

Tot el, în perioada 11 octombrie 2019, până în prezent, având scopul neexecutării intenționate a hotărârii instanței de judecată, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, cunoscând cu certitudine că în privința sa a fost emisă de către Judecătoria Chișinău (sediul Central), ordonanța din 08 noiembrie 2018, prin care a fost dispusă încasarea de la debitorul Vasilache Mihail în beneficiul creditorului Harea Victor, suma de 8 500 (opt mii cinci sute) euro, cu titlu de datorie, ceea ce constituie 166 153,75 lei, conform cursului Oficial al Băncii Naționale a Moldovei la momentul executării, intenționat nu a executat hotărârea instanței de judecată. Ulterior, prin hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Ciocana) din 11 octombrie 2019, Vasilache Mihail a fost recunoscut vinovat de săvârșirea contravențiilor prevăzute de art. 318 alin. (1) și art. 319 alin. (1) Cod contravențional și anume pentru neexecutarea hotărârii instanței de judecată.

Astfel, acțiunile lui Vasilache Mihail, au fost încadrate în baza art. 320 alin. (1) Cod penal, *neexecutarea intenționată sau eschivarea de la executare a hotărârii instanței de judecată, dacă aceasta a fost comisă după aplicarea*

sanctiunii contravenționale.

3. Procurorul a contestat sentința cu apel, solicitând casarea parțială a acesteia, în partea pedepsei stabilite lui Vasilache Mihail, rejudicarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri în această parte potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care lui Vasilache Mihail, pentru infracțiunea prevăzută de art. 264¹ alin. (1) Cod penal, să-i fie aplicată pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 240 ore, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport, și pentru infracțiunea prevăzută de art. 320 alin. (1) Cod penal, să-i fie aplicată pedeapsa de 1 an 6 luni închisoare.

Potrivit art. 87 alin. (1) Cod penal, pedeapsa sub formă de 240 ore de muncă neremunerată în folosul comunității, să fie transformată în 60 zile închisoare, adică 2 luni închisoare.

Conform art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul total al pedepselor aplicate, să-i fie stabilită lui Vasilache Mihail pedeapsa definitivă de 1 an 8 luni închisoare, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

În conformitate cu art. 85 alin. (1) Cod penal, pentru cumul de sentințe, să fie adăugată în întregime pedeapsa aplicată lui Vasilache Mihail prin sentința din 05 decembrie 2018, și să-i fie stabilită pedeapsa definitivă de 1 an 8 luni închisoare, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, și amendă în mărime de 640 unități convenționale, echivalentul a 32 000 lei. Pedeapsa stabilită lui Vasilache Mihail, sub formă de amendă în mărime de 640 unități convenționale, urmând a fi executată de sine stătător.

În motivarea apelului a indicat, că deși prima instanță a apreciat just probele administrate la materialele cauzei și a încadrat corect acțiunile inculpatului Vasilache Mihail, totuși consideră că inculpatului i-a fost aplicată o pedeapsă prea blândă, or, instanța de judecată nu a ținut cont de gravitatea infracțiunilor săvârșite, de faptul că inculpatul s-a eschivat și nu s-a prezentat la ședințele de judecată, precum și faptul că acesta are antecedente penale nestinse, care prin sentința Judecătoriei Chișinău (sediul Central) din 05 decembrie 2018, a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 291 alin. (1) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 640 unități convenționale, echivalentul a 32 000 lei, care potrivit informației eliberată de executorul judecătoresc, până în prezent nu este executată.

De asemenea, partea acuzării a precizat că prima instanță a comis o eroare la cumulara pedepselor aplicate inculpatului Vasilache Mihail, în contextul în care inculpatului i s-a stabilit pedeapsa definitivă de 9 luni închisoare, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, însă în descriptivul sentinței, instanța a reflectat despre absorbția pedepselor.

4. Avocatul Conoval Igor în numele inculpatului, a contestat sentința cu

apel, solicitând casarea acesteia, rejudicarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Vasilache Mihail să fie achitat de învinuirea înaintată în baza art. 264¹ alin. (1), 320 alin. (1) Cod penal, din motiv că faptele nu au fost săvârșite de inculpat.

În motivarea apelului a indicat, că la materialele cauzei nu au fost administrate probe pertinente, concludente și utile care să demonstreze vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (1) Cod penal, or, declarațiile martorilor Storceac Timofei și Gheorghită Alexandru, urmează a fi apreciate critic, deoarece acestea nu coroborează cu alte probe și nu confirmă vinovăția lui Vasilache Mihail.

Astfel, a precizat partea apărării că acuzarea nu a demonstrat acțiunea de conducere a mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat sau în stare de ebrietate produsă de substanțe stupefiante și/sau de alte substanțe cu efecte similar.

Referitor la învinuirea înaintată lui Vasilache Mihail în baza art. 320 alin. (1) Cod penal, a menționat că procesul penal a fost intentat la demersul executorului judecătoresc, însă din lista probelor prezentate de acuzare și examinate în ședința de judecată, nici o probă nu confirmă vinovăția lui Vasilache Mihail în săvârșirea infracțiunii de neexecutare a hotărârii instanței de judecată, dacă aceasta a fost comisă după aplicarea sancțiunii contravenționale.

În acest context, partea apărării a invocat că prima instanță nu a luat în considerație prevederile pct. 87 din Hotărârea Curții Constituționale nr. 13 din 11 iunie 2013 privind excepția de neconstituționalitate a unor prevederi ale art. 320 Cod penal din 18 aprilie 2002 în redacția Legii nr. 173 din 09 iulie 2010, potrivit cărora după aplicarea primei sancțiuni contravenționale, este necesar a întreprinde din nou măsuri în vederea executării, astfel încât, la expirarea acestui nou termen, persoana să poată fi din nou trasă la răspundere pentru neexecutarea intenționată sau eschivarea de la executarea hotărârii care era obligat s-o execute.

Prin urmare, partea apărării a indicat că instanța de judecată urma să țină cont de faptul că începând cu data de 11 octombrie 2019, când a fost adoptată hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Ciocana), de sancționare contravențională în privința lui Vasilache Mihail și până la 28 februarie 2020, când acesta a fost pus sub învinuire, de către executorul judecătoresc nu a fost întreprinsă nici o măsură nouă pentru punerea în executare silită a actului judecătoresc. Inculpatul nu a fost citat repetat la biroul executorului judecătoresc, în vederea executării ordonanței Judecătoriei Chișinău (sediul Central) din 08 noiembrie 2018.

Or, la caz nu au fost demonstrate acțiunile de rea-credință sau inacțiunile inculpatului, de eschivare de la plata sumei de 8 500 euro, în perioada 11 octombrie 2019 – 16 ianuarie 2020.

De asemenea, partea apărării a menționat că instanța de judecată nu a luat în considerație faptul că Vasilache Mihail a fost sancționat contravențional

în baza art. 318 alin. (1), 319 alin. (1) Cod contravențional, prin hotărârea Judecătorei Chișinău (sediul Ciocana) din 11 octombrie 2019.

5. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 ianuarie 2022, a fost respins ca fiind nefondat apelul procurorului, admis apelul părții apărării, casată parțial sentința primei instanțe, cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Vasilache Mihail a fost achitat de învinuirea înaintată în baza art. 320 alin. (1) Cod penal, din motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

Potrivit art. 85 alin. (1) Cod penal, pentru cumul de sentințe, a fost adăugat în întregime la pedeapsa stabilită inculpatului Vasilache Mihail în baza art. 264¹ alin. (1) Cod penal, sub formă de 240 de ore muncă neremunerată în folosul comunității, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport, pedeapsa neexecutată sub formă de amendă în mărime de 640 unități convenționale, aplicată prin sentința Judecătorei Chișinău (sediul Centru) din 05 decembrie 2018, fiindu-i stabilită lui Vasilache Mihail pedeapsa definitivă de 240 ore muncă neremunerată în folosul comunității, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport și amendă în mărime de 640 unități convenționale, pedepsele urmând a fi executate de sine stătător în temeiul art. 87 alin. (2) Cod penal.

În rest, au fost menținute prevederile sentinței primei instanțe.

5.1. În motivarea soluției pronunțate instanța de apel a indicat, că referitor la infracțiunea prevăzută de art. 264¹ alin. (1) Cod penal, prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, și just a ajuns la concluzia că vinovăția inculpatului Vasilache Mihail în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (1) Cod penal, a fost demonstrată din totalitatea de probe administrate la materialele cauzei penale, fiind corect apreciate, cu respectarea prevederilor art. 101 Cod procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

În acest context, instanța de apel a indicat că pentru a nu repeta argumentele expuse de prima instanță în sentință, acestea urmează a fi însușite, fapt ce este în corespundere cu jurisprudența CEDO, reținând pct. 37, cauza *Albert vs. România din 16 februarie 2010*.

Referitor la infracțiunea prevăzută de art. 320 alin. (1) Cod penal, instanța de apel a conchis că la examinarea cauzei, prima instanță nu a ținut cont de prevederile art. 101 alin. (1), 384 alin. (3), 385 alin. (1) Cod de procedură penală, or, fapta incriminată lui Vasilache Mihail nu întrunește elementele infracțiunii prevăzute art. 320 alin. (1) Cod penal.

Astfel, instanța de apel a reținut că potrivit rechizitoriului, Vasilache Mihail se învinuiește în aceea că la 11 octombrie 2019, până în prezent, având scopul neexecutării intenționate a hotărârii instanței de judecată, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, cunoscând cu certitudine că în privința sa a fost emisă de către

Judecătoria Chișinău (sediul Central), ordonanța din 08 noiembrie 2018, prin care a fost dispusă încasarea de la debitorul Vasilache Mihai în beneficiul creditorului Harea Victor, suma de 8 500 (opt mii cinci sute) euro, cu titlu de datorie, ceea ce constituie 166 153,75 lei, conform cursului Oficial al Băncii Naționale a Moldovei la momentul executării, intenționat nu a executat hotărârea instanței de judecată. Ulterior, prin hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Ciocana) din 11 octombrie 2019, Vasilache Mihail a fost recunoscut vinovat în săvârșirea contravențiilor prevăzute de art. 318 alin. (1) și art. 319 alin. (1) Cod contravențional și anume pentru neexecutarea hotărârii instanței de judecată.

Acțiunile lui Vasilache Mihail au fost încadrate de către organul de urmărire penală în baza art. 320 alin. (1) Cod penal, *adică neexecutarea intenționată sau eschivarea de la executare a hotărârii instanței de judecată, dacă aceasta a fost comisă după aplicarea sancțiunii contravenționale.*

Totodată, instanța de apel a menționat că la ședințele de judecată, inculpatul Vasilache Mihail nu s-a prezentat, deși a fost citat legal la adresa de corespondență indicată de acesta, în mod intenționat s-a eschivat de la judecarea cauzei, din care motiv a fost dispusă aducerea silită. În acest sens, instanța a întreprins alte măsuri privind asigurarea prezenței inculpatului în ședințele de judecată, și anume, a dispus anunțarea în căutare a ultimului prin încheierea din 02 martie 2021.

De asemenea, examinând probatoriul administrat, instanța de apel a conchis că vinovăția inculpatului Vasilache Mihail, pentru episodul privind învinuirea înaintată în baza art. 264¹ alin. (1) Cod penal, a fost dovedită prin următoarele probe, și anume: *declarațiile martorului Storceac Timofei; declarațiile martorului Gheorghită Alexandr; procesul-verbal privind constatarea faptei de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică din 08 septembrie 2019 (f.d.13); procesul-verbal de examinare a documentelor din 19 septembrie 2019 (f.d.21); procesul-verbal nr. 6420 din 08 septembrie 2019, al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și natura ei (f.d.23); mijlocul material de probă – tichetul de tip „DRAGER” cu nr. 8510 din 08 septembrie 2019 (f.d.19).*

Prin urmare, instanța de apel a precizat că vina inculpatului pe capătul de învinuire prevăzut de art. 264¹ alin. (1) Cod penal, a fost demonstrată prin întreaga sistemă de probe, or, atât inculpatul, precum și martorii acuzării Storceac Timofei și Gheorghită Alexdandr, au confirmat faptul că acesta conducea mijlocul de transport când a fost stopat de către agenții de patrulare, care fiind suspectat de faptul că conduce mijlocul de transport în stare de ebrietate, fiind supus testării alcoolscopice, iar în rezultatul testului „Drager”, s-a stabilit că se afla în stare de ebrietate cu grad avansat, fapt confirmat și prin procesul-verbal privind constatarea faptei de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică din 08 septembrie 2019, procesul-verbal de examinare a documentelor din 19 septembrie 2019; procesul-verbal nr. 6420 din 08 septembrie 2019, al examinării medicale de

constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și natura ei, și mijlocul material de probă, tichetul de tip „DRAGER” cu nr. 8510 din 08 septembrie 2019.

Subsidiar, analizând probatoriul administrat, care în opinia părții acuzării și primei instanțe, demonstrează vina inculpatului Vasilache Mihail, pe capătul de învinuire înaintat în baza art. 320 alin. (1) Cod penal, instanța de apel a stabilit că acesta nu dovedește faptul că inculpatul Vasilache Mihail a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 320 alin. (1) Cod penal, or, prima instanță eronat a apreciat probatoriul administrat la materialele cauzei penale, ajungând pripit la concluzia că Vasilache Mihail este vinovat de săvârșirea infracțiunii de neexecutare a hotărârii instanței de judecată, astfel că în opinia instanței de apel, fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii incriminate.

Așadar, instanța de apel a reiterat faptul că prima instanță eronat și pripit a ajuns la concluzia că Vasilache Mihail este vinovat de săvârșirea infracțiunii de neexecutare a hotărârii instanței de judecată, în contextul în care, în cadrul cercetării judecătorești în ședința instanței de apel, s-a stabilit cu certitudine că în acțiunile lui Vasilache Mihail, lipsește latura obiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 320 alin. (1) Cod penal.

Reținând prevederile art. 467 alin. (1) Cod de procedură penală, art. 16 alin. (1), (2) Cod de procedură civilă, art. 464 Cod contravențional, art. 8 Cod de executare și art. 120 din Constituție, instanța de apel a menționat că în vederea asigurării unui suport durabil pentru realizarea tuturor acestor reglementări legale, la art. 320 Cod penal, se stabilește răspunderea pentru faptele reunite sub denumirea marginală de neexecutare a hotărârii instanței de judecată. Or, acest text de incriminare este justificat de rațiunea de a se asigura efectivitatea dobândirii unui drept câștigat în mod formal în justiție. Etapa punerii în executare a unei hotărâri judecătorești este ultimul pas spre împlinirea actului de justiție.

În acest context s-a expus și Curtea Constituțională în Hotărârea nr. 13 din 11 iunie 2013, privind excepția de neconstituționalitate a unor prevederi ale art. 320 Cod penal, cu referire la aplicarea eficientă a sancțiunilor pentru neexecutarea unei hotărâri judecătorești definitive, precum și Curtea Europeană în decizia *Smolickis vs. Letonia* din 27 ianuarie 2005.

Astfel, instanța de apel a stabilit că prin ordonanța Judecătoriei Chișinău (sediul Central) din 08 noiembrie 2018 a fost dispusă încasarea de la debitorul Vasilache Mihail în beneficiul creditorului Harea Victor, suma în mărime de 8 500 euro, cu titlu de datorie, însă hotărârea instanței de judecată nu a fost executată.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Ciocana) din 11 octombrie 2019 Vasilache Mihail a fost recunoscut vinovat de săvârșirea contravențiilor prevăzute de art. 318 alin. (1), 319 alin. (1) Cod contravențional, pentru neexecutarea hotărârii judecătorești.

Instanța de apel a precizat că art. 320 alin. (1) Cod penal, se referă la noțiunea de neexecutare intenționată, ceea ce în opinia instanței de apel nu

reprezintă o simplă neexecutare, dar o neexecutare voită, adică o neexecutare admisă de un debitor, care avea posibilitatea de a executa și în pofida acestui fapt nu a făcut-o. Această concluzie rezultă din necesitatea stabilirii celor două elemente distinctive ale intenției, elementul intelectual (înțelegerea faptului că poate executa și perceperea caracterului prejudiciabil al neexecutării) și elementul volitiv (dorința de a nu executa în pofida posibilității de a o face).

Mai mult, este lipsit de logică să i se incrimineze unei persoane că nu a făcut ceva, ce aceasta nici nu era în stare să facă. Or, pentru a reține intenția de a nu executa la inculpat, trebuie verificat mai întâi, dacă acesta dispune de posibilitatea de a alege, între a face ceva ce-i stă în putință (a executa hotărârea) și a nu face (a nu executa hotărârea). Doar astfel poate fi constatată acea reînnoire a intervenției voluntare de care se vorbește în practica CtEDO.

La caz, instanța de apel a stabilit că începând cu data de 11 octombrie 2019, data din care hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Ciocana) de sancționare contravențională, a devenit definitivă și până la data de 28 februarie 2020, când inculpatul a fost pus sub învinuire și cauza penală expedită cu rechizitoriu în instanța de judecată, de către executorul judecătoresc nu au fost întreprinse careva măsuri pentru punerea în executare silită a documentului executoriu, cu excepția înaintării demersului către Procuratură la 30 decembrie 2019 privind tragerea la răspundere penală a inculpatului Vasilache Mihail în baza art. 320 Cod penal.

Or, latura obiectivă a infracțiunii prevăzute la art. 320 Cod penal, nu a fost întrunită, în contextul în care după aplicarea sancțiunii contravenționale inculpatului în baza art. 318, 319 Cod contravențional prin hotărâre judecătorească din 11 octombrie 2019, nu s-a confirmat faptul că inculpatul s-a eschivat de la executarea hotărârii judecătorești din 08 noiembrie 2018. Pentru a fi tras la răspundere penală în baza art. 320 Cod penal, trebuie să fie constatată neglijarea inculpatului în calitatea sa de debitor a solicitărilor executorului judecătoresc de a se conforma dispozițiilor acestuia în cadrul procedurii executării unui document executoriu în procesul executării unei hotărâri judecătorești, ceea ce în speță nu s-a demonstrat.

În opinia instanței de apel, neexecutarea tacită a hotărârii judecătorești trebuie să fie precedată de anumite acțiuni pozitive întreprinse de către persoana în sarcina căreia este pusă executarea silită a hotărârii (executorul judecătoresc), precum și neglijarea acestor acțiuni de către inculpat în calitatea sa de debitor al unei proceduri de executare, ceea ce nu s-a constatat atât prin fapta incriminată în rechizitoriu inculpatului, precum și prin acțiunile inculpatului de fapt, deoarece executorul judecătoresc începând cu data de 11 octombrie 2019, de când hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Ciocana) de sancționare contravențională a devenit definitivă și până la data de 28 februarie 2020, când inculpatul a fost pus sub învinuire cu expedierea cauzei penale și rechizitoriu în instanța de judecată, nu a întreprins careva măsuri pentru punerea în executare silită a documentului executoriu, cu excepția înaintării demersului în adresa procuraturii la 30 decembrie 2019 privind

tragerea la răspundere penală a inculpatului în baza art. 320 Cod penal.

Așadar, instanța de apel a conchis că Vasilache Mihail urmează a fi achitat de învinuirea înaintată în baza art. 320 alin. (1) Cod penal, din motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii, și anume latura obiectivă a infracțiunii.

Totodată, reținând prevederile art. 85 alin. (1) Cod penal, instanța de apel a stabilit că inculpatul Vasilache Mihail, anterior prin sentința Judecătoria Chișinău (sediul Centru) din 05 decembrie 2018 a fost condamnat în baza art. 291 Cod penal, la pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 240 unități convenționale, iar în acest context instanța de apel a precizat că la pedeapsa stabilită inculpatului Vasilache Mihail în baza art. 264¹ alin. (1) Cod penal sub formă de 240 ore muncă neremunerată în folosul comunității, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport, urmează a fi adăugată total pedeapsa neexecutată sub formă de amendă în mărime de 640 unități convenționale, aplicată lui Vasilache Mihail prin sentința Judecătoria (sediul Centru) din 05 februarie 2018, stabilindu-i pedeapsa definitivă de 240 ore muncă neremunerată în folosul comunității, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport și amendă în mărime de 640 unități convenționale.

6. Procurorul în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, contestă decizia instanței de apel cu recurs ordinar, solicitând casarea acesteia și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În argumentarea recursului menționează, că instanța de apel greșit a concluzionat asupra ilegalității sentinței de condamnare în privința lui Vasilache Mihail pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 320 alin. (1) Cod penal, și astfel eronat a dispus achitarea inculpatului.

În acest context, susține că hotărârea atacată, în partea achitării inculpatului de învinuirea înaintată în baza art. 320 alin. (1) Cod penal, nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, iar motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii.

Consideră partea acuzării că probatoriul administrat la materialele cauzei penale, confirmă existența infracțiunii prevăzute de art. 320 alin. (1) Cod penal, identificarea subiectului infracțiunii, precum și vinovăția inculpatului în săvârșirea acesteia.

În opinia acuzării, prima instanță corect a ajuns la concluzia că probatoriul administrat și cercetat în ședința de judecată, demonstrează fapta incriminată lui Vasilache Mihail, care la 11 octombrie 2019, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, cunoscând cu certitudine că în privința sa a fost emisă de către Judecătoria Chișinău (sediul Central), ordonanța din 08 noiembrie 2018, prin care a fost dispusă încasarea de la debitorul Vasilache Mihail în beneficiul creditorului Harea Victor a sumei de 8 500 euro cu titlu de datorie, ceea ce constituie suma de 166 153,75 lei, conform cursului oficial al Băncii Naționale a Moldovei la momentul executării,

intenționat nu a executat hotărârea instanței de judecată.

Ulterior, prin hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Ciocana) din 11 octombrie 2019, Vasilache Mihai a fost recunoscut vinovat de săvârșirea contravențiilor prevăzute de art. 318, 319 Cod contravențional, și anume pentru neexecutarea hotărârii instanței de judecată.

Prin urmare, partea acuzării precizează că instanța de apel nu a luat în considerație faptul că la organul de urmărire penală, Vasilache Mihail a comunicat că recunoaște vinovăția în săvârșirea infracțiunii incriminate.

Potrivit declarațiilor martorului Guțu Vitalie, rezultă că Vasilache Mihail s-a prezentat la sediul executorului judecătoresc, unde a comunicat că datoria o va achita în termen de 6 luni, însă din februarie 2019 nu a depus sumele bănești, deși a fost citat de mai multe ori de a se prezenta la biroul executorului judecătoresc, întru executarea documentului executoriu, din care motiv a fost întocmit un proces-verbal cu privire la contravenție și anume cu privire la încălcarea prevederilor art. 318 alin. (1), 319 alin. (1) Cod contravențional.

La 11 octombrie 2019, prin hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Ciocana), Vasilache Mihail a fost recunoscut vinovat de săvârșirea contravențiilor prevăzute de art. 318 alin. (1), 319 alin. (1) Cod contravențional, iar din motiv că debitorul Vasilache Mihail s-a eschivat de la executarea hotărârii judecătorești, la 30 decembrie 2019 a fost expediat un demers procuraturii sect. Botanica privind tragerea la răspundere penală a debitorului Vasilache Mihail conform prevederilor art. 320 alin. (1) Cod penal.

Faptul că Vasilache Mihail s-a eschivat de la executarea hotărârii instanței de judecată, a fost confirmat în ședința de judecată și de către martorul Harea Victor, care a comunicat că până la moment nu a primit suma datoriei de la Vasilache Mihail, declarații care coroborează și cu alte probe administrate la materialele cauzei, și anume cu hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Ciocana) din 11 octombrie 2019, prin care Vasilache Mihail a fost recunoscut vinovat de săvârșirea contravențiilor prevăzute de art. 318, 319 Cod contravențional, precum și cu ordonanța emisă de Judecătoria Chișinău (sediul Central) din 08 noiembrie 2018 prin care s-a dispus încasarea din contul debitorului Vasilache Mihail în beneficiul lui Harea Victor, suma de 8 500 euro.

Astfel, partea acuzării consideră că instanța de apel neîntemeiat a conchis asupra faptului că după aplicarea sancțiunii contravenționale inculpatului, nu s-a confirmat că Vasilache Mihail s-a eschivat de la executarea hotărârii judecătorești din 08 noiembrie 2018, or, instanța a ignorat declarațiile martorului Harea Victor, care a comunicat că inculpatul nu a restituit datoria până la moment, adică nici după aplicarea sancțiunii contravenționale.

În acest context, precizează că urmau a fi luate în considerație și declarațiile martorului Guțu Vitalie, care a descris acțiunile sale ce au fost întreprinse după aplicarea sancțiunii contravenționale în privința lui Vasilache Mihail, și anume că inculpatului i-a fost remisă solicitarea de a fi executată hotărârea și achitată datoria, precum și cheltuielile de executare, iar

recepționarea solicitării fiind confirmată. La fel, a fost purtată și o discuție telefonică cu debitorul Vasilache Mihail, acțiuni însă care nu s-au soldat cu executarea hotărârii judecătorești.

Or, concluzia instanței de apel cu privire la lipsa acțiunilor din partea organelor competente în vederea executării hotărârii este una neîntemeiată și contrară probelor administrate de către partea acuzării.

Mai mult, partea acuzării indică că inculpatul Vasilache Mihail, prin lipsa unor acțiuni întreprinse în vederea executării hotărârii judecătorești, a manifestat un refuz tacit de a executa această hotărâre judecătorească, în contextul în care după aplicarea sancțiunii contravenționale, acesta cunoscând despre obligația de a executa hotărârea judecătorească, nu a întreprins nici o măsură în acest sens.

Așadar, conchide acuzarea că în urma cercetării judecătorești, a fost dovedită dincolo de orice dubiu rezonabil vinovăția inculpatului Vasilache Mihail în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 320 alin. (1) Cod penal, invocând în acest sens prevederile Hotărârii Curții Constituționale nr. 13 din 11 iunie 2013 privind excepția de neconstituționalitate a unor prevederi ale art. 320 din Codul penal, precum și jurisprudența Curții Europene, cauza *Smolickis vs. Letonia din 27 ianuarie 2005*.

7. Avocatul Conoval Igor în numele inculpatului a depus referință la recursul declarat de partea acuzării, pledând pentru respingerea acestuia, ca fiind inadmisibil.

În opinia părții apărării, instanța de apel corect a concluzionat referitor la episodul incriminat inculpatului în baza art. 320 alin. (1) Cod penal, că neexecutarea tacită a hotărârii judecătorești trebuie să fie precedată de anumite acțiuni pozitive întreprinse de persoana în sarcina căreia este pusă executarea silită a hotărârii judecătorești, or, executorul judecătoresc începând cu data de 11 octombrie 2019, când hotărârea judecătorească de sancționare contravențională a devenit definitivă, și până la data de 28 februarie 2020, când inculpatul a fost pus sub învinuire, nu a întreprins careva măsuri pentru punerea în executare silită a documentului executoriu, cu excepția înaintării demersului privind tragerea la răspundere penală a inculpatului în baza art. 320 Cod penal.

În acest context, susține că în speță, nu a fost întrunită latura obiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 320 Cod penal.

8. Judecând recursul ordinar pe baza materialelor din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal lărgit consideră că acesta urmează a fi respins, ca inadmisibil, din considerentele ce urmează a fi expuse în continuare.

În conformitate cu art. 424 Cod de procedură penală, instanța de recurs judecă recursul numai cu privire la persoana la care se referă declarația de recurs și numai în raport cu calitatea pe care aceasta o are în proces.

Instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnaților.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța respinge recursul ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate, adoptând soluția respectivă în cazul în care se constată că recursul nu a fost declarat cu respectarea condițiilor legale (este tardiv sau inadmisibil) ori nu este întemeiat legal (este nefondat).

Recursul este nefondat atunci când hotărârea atacată este legală, întemeiată și motivată.

Reieșind din conținutul cererii de recurs declarate, Colegiul penal lărgit atestă, că procurorul invocă temeiurile pentru casarea deciziei instanței de apel prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, care stabilesc, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazurile, când *hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii.*

Având în vedere argumentele invocate în recursul acuzatorului de stat, Colegiul penal lărgit atestă, că de fapt, acesta invocă dezacordul cu soluția de achitare pronunțată de către instanța de apel în privința inculpatului Vasilache Mihail de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 320 alin. (1) Cod penal, din motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

Analizând argumentele recursului prin prisma temeiurilor de casare prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit constată, că erorile invocate nu se confirmă la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul, că instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1) și 417 alin. (8) Cod de procedură penală, iar hotărârea adoptată cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția pronunțată.

Potrivit prevederilor art. 414 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Totodată, conform prevederilor art. 417 alin. (8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

După cum rezultă din materialele cauzei, prin sentința primei instanțe, Vasilache Mihail a fost recunoscut vinovat în baza art. 264¹ alin. (1) Cod penal, la 240 ore de muncă neremunerată în folosul comunității, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport și în baza art. 320 alin. (1) Cod penal, la 9 luni închisoare. Potrivit art. 87 alin. (1) Cod penal, pedeapsa aplicată lui Vasilache Mihail sub formă de 240 ore de muncă neremunerată în folosul

comunității, a fost transferată în 60 zile închisoare, adică 2 luni închisoare, iar conform art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită lui Vasilache Mihail, pedeapsa definitivă de 9 luni închisoare, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. În conformitate cu art. 85 alin. (1) Cod penal, pentru cumul de sentințe, prin cumul total al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită lui Vasilache Mihail pedeapsa definitivă de 9 luni închisoare, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis și amendă în mărime de 640 unități convenționale, echivalentul a 32 000 lei.

La rândul său, fiind investită cu judecarea apelurilor declarate de către procuror cât și de către partea apărării, instanța de apel a ajuns la concluzia respingerii apelului procurorului, admiterii apelului apărării și achitării lui Vasilache Mihail de învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 320 alin. (1) Cod penal, din motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii, cu menținerea în rest a sentinței.

Așadar, Colegiul penal lărgit reiterează că în speță, titularul cererii de recurs invocă dezacordul cu soluția de achitare pronunțată de către instanța de apel, în privința lui Vasilache Mihail, de învinuirea înaintată în baza art. 320 alin. (1) Cod penal, criticând modul în care această instanță a apreciat probatoriul administrat la dosar.

Însă, cu referire la faptul dacă chestiunea de apreciere a probelor poate fi invocată la această etapă a procedurilor, instanța de recurs menționează, că motivele de reapreciere a probelor, nu se conțin în temeiurile prevăzute la alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, și astfel nu pot fi considerate ca motiv sub aspectul casării ca fiind ilegală a hotărârii contestate, deoarece instanța de recurs nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele de fond, aceasta fiind sarcina primordială a instanțelor respective.

În acest sens, Colegiul penal lărgit atestă, că la soluționarea cauzei instanța de apel a ținut cont de prevederile art. art. 99-101, 414 Cod de procedură penală, a cercetat probele sub toate aspectele, verificându-le și apreciindu-le prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, astfel întemeiat ajungând la concluzia privind achitarea inculpatului Vasilache Mihail de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 320 alin. (1) Cod penal, din motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

Instanța de recurs constată că instanța de apel corect a ajuns la concluzia, că începând cu data de 11 octombrie 2019, data din care hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Ciocana) de sancționare contravențională, a devenit definitivă și până la data de 28 februarie 2020, când inculpatul a fost pus sub învinuire și cauza penală expediată cu rechizitoriu în instanța de judecată, de către executorul judecătoresc nu au fost întreprinse careva măsuri pentru punerea

în executare silită a documentului executoriu, cu excepția înaintării demersului către Procuratură la 30 decembrie 2019 privind tragerea la răspundere penală a inculpatului Vasilache Mihail în baza art. 320 Cod penal.

Or, latura obiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 320 Cod penal, nu a fost întrunită, în contextul în care după aplicarea sancțiunii contravenționale inculpatului în baza art. 318, 319 Cod contravențional prin hotărârea judecătorească din 11 octombrie 2019, nu s-a confirmat faptul că inculpatul s-a eschivat de la executarea hotărârii judecătorești din 08 noiembrie 2018. Pentru a fi tras la răspundere penală în baza art. 320 Cod penal, trebuie să fie constatată neglijarea inculpatului în calitatea sa de debitor a solicitărilor executorului judecătoresc de a se conforma dispozițiilor acestuia în cadrul procedurii executării unui document executoriu în procesul executării unei hotărâri judecătorești.

Mai mult, Colegiul penal lărgit consideră necesar să menționeze prevederile deciziei Curții Constituționale de inadmisibilitate a sesizării nr. 65g/2018 privind excepția de neconstituționalitate a unor prevederi din articolul 320 alin. (2) din Codul penal, din 31 mai 2018, în care Curtea a constatat că „pct. 24) ...după aplicarea sancțiunii contravenționale pentru neexecutarea hotărârii instanței judecătorești, **executorul judecătoresc are obligația de a acorda un nou termen pentru executarea hotărârii.** pct. 25) ...**executorul judecătoresc trebuie să stabilească un nou termen de executare a hotărârii instanței, după ce persoanei i-a fost aplicată o sancțiune contravențională în baza art. 318 din Codul contravențional pentru neexecutarea hotărârii.** pct. 26) Așadar, Curtea a reținut că articolul 320 alin. (2) din Codul penal nu poate fi incident dacă, după aplicarea sancțiunii contravenționale: (I) **persoanei nu i se oferă un nou termen pentru executarea hotărârii instanței și (II) persoana nu refuză, nu se eschivează sau nu împiedică repetat executarea hotărârii instanței.** Pct. 28) ...atunci când persoana este învinuită de neexecutarea unei hotărâri judecătorești, trebuie probată **posibilitatea reală a persoanei de a executa hotărârea în discuție**”.

Având în vedere că soluția instanței de apel a fost argumentată detaliat în pct. 5, 5.1. al prezentei decizii, instanța de recurs și-o însușește și consideră că reiterarea acesteia nu este necesară, situație ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în acest sens a indicat, că în cazul în care instanțele de fond și-au motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției acestor instanțe (*a se vedea cauzele Garcia Ruiz v. Spania, hotărârea din 21 ianuarie 1999; Helle v. Finlanda, hotărârea din 19 decembrie 1997*).

Totodată, în concepția Curții Europene, art. 6 § 1 nu impune motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs care, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge un recurs ca fiind „lipsit de șanse de succes” (*cauza Van de Hurk v. Olanda, nr. 16034/90 din 19 aprilie 1994, Immeubles Groupe*

Kosser v. Franța, nr. 38748/97 din 9 martie 1999).

Față de cele ce preced, Colegiul penal lărgit atestă că instanța de apel la judecarea cauzei în ordine de apel nu a comis erori de drept, care ar genera casarea deciziei adoptate, fapt ce impune dispunerea inadmisibilității recursului ordinar declarat de către procuror, ca fiind vădit neîntemeiat.

9. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Respinge, ca inadmisibil, recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Scutelnic Cătălin, cu menținerea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 ianuarie 2022, în cauza penală în privința lui **Vasilache Mihail xxxxx**.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **16 decembrie 2022**.

Președinte

Toma Nadejda

Judecători

Diaconu Iurie

Catan Liliana

Guzun Ion

Boico Victor